

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De vsu pallij ne à metropolitanis presumptiuem vtatur. ccxi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BURCHARDI EPIS. VVORMAC.

De malo pastore quem suæ oues fugiunt. Cap. CCV.

Ex dictis August. **S**icut fugiunt oues vocem pastoris quem non cognoscunt, & deserta petunt, ita mali pastoris ouilia.

De illo qui nobilitatem Dei à se eicit. Cap. CCVI.

Gregori. dicit. **A**dam primus homo pro peccato de paradyso eiectus est, hoc est, qui nobilitatem Dei à se eicit, nobilitate loci priuetur.

Quòd non sint omnes filij sanctorum, qui tenent loca sanctorum. Cap. CCVII.

Hierony. dicit. **N**on facile est stare in loco Petri & Pauli, & tenere cathedram regnantium cum Christo: quia hinc dicitur, non sanctorum filij sunt qui tenent loca sanctorum, sed qui exercent opera eorum.

Quòd nullus ex genere nec ex loco gloriari debeat. Cap. CCVIII.

Gregori. dicit. **N**os qui præsumus non ex locorum nec generis dignitate, sed morum nobilitate innotescere debemus, nec vrbium claritate, sed fidei puritate.

De sacerdotibus qui ouibus suis mala exempla præbent. Cap. CCIX.

Ex dictis August. **N**emo quippe amplius in Ecclesia nocet, quàm qui peruersè agens, nomen vel ordinem sanctitatis & sacerdotis habet. Delinquentem namque hunc redarguere nullus præsumit: & in exemplum culpa vehementer extenditur, cùm pro reuerètia ordinis peccator honoratur.

Vt tantùm curam rerum ecclesiasticarum episcopus habeat. Cap. CCX.

Ca. apost. A. **O**mnium negotiorum ecclesiasticorum curam episcopus habeat, & ea velut Deo contemp'ante dispenset, nec ei liceat ex his aliquid omnino contingere, aut parentibus propriis quæ Dei sunt condonare. Quòd si pauperes sunt, tanquam pauperibus subministret: ne eorum occasione Ecclesiæ negocia depredentur.

De vsu pallij ne à metropolitanis præsumptiuè utatur. Cap. CCXI.

Ex decre. Honor. papa, cap. 3. **Q**vicunque sanè metropolitanorum per plateas, vel in litaniis vti pallio præsumperit, & non tantùm in præcipuis festiuitatibus, & ab apostolica sede indictis temporibus, ad Missarum solummodo solennia,

careat illo honore: & prout beatus papa Gregorius ad Ioannem Panornium episcopum, & Marinianū scribit Raennatem episcopum, quia graue iugum atque vinculum ceruicis non pro ecclesiastica, sed pro quadam seculari dignitate defendit, permiffa, qua abutitur, dignitate careat: quoniam iure priuilegium meretur amittere, qui audacter vsurpat illicita.

Quod episcopus res sua Ecclesiae, nisi cum suo prius commutet, testamento legare non possit. Cap. CCXII.

SI quis episcopus condito testamento aliquid de ecclesiastici iuris proprietate legauerit, aliter non valebit, nisi tantum de iuris proprii facultatibus suppleuerit. *Ex cōcil. Agathē si, cap. 6.*

De episcopo qui res sua Ecclesiae parentibus suis indiscretè tribuit. Cap. CCXIII.

VT episcopi in rebus Ecclesiae circa propinquos suos exponendis reprehensionem caueant, & vt discretionis modum teneant. *Ex cōcil. Spalensi, cap. 10.*

De eadem re. Cap. CCXIII.

Quoniam multi episcoporum amore propinquorum suorum de rebus sibi cōmendatis, suo aut quolibet amicorum nomine pradia & mācipia emunt, & vt in propinquorum suorum ius cedant, statuunt, & ob hoc iura ecclesiastica conuelluntur, & ministeriū sacerdotale fuscatur, imò à subditis detrahitur, & contemnitur: placuit omnibus, vt deinceps auaritiā hoc genus caueatur. Fixumq; ab hinc & perpetuò mansurū esse decreuimus, vt episcopus res sui iuris, quas aut ante episcopatū, aut certè in episcopatu hæreditaria successione acquisiuit, secundū auctoritatem canonicā quicquid vult, faciat & cui vult, cōferat. *Ex eodē, cap. 5.*

Postquam autē episcopus factus est, quascunque res de facultatibus Ecclesiae, aut suo, aut alterius nomine, qualibet conditione cōparauerit, decreuimus, vt non propinquorum suorum, sed in Ecclesiae cui præest, iura deueniant.

Ne episcopus de rebus viduatae Ecclesiae quicquam alienare præsumat. Cap. CCXV.

SI quis episcopus nulla ecclesiasticæ rationis necessitate cōpulsus, in suo clero aut vbi fortè nō est presbyter, de rebus ecclesiasticis aliquid præsumpserit vendere: res ipsas Ecclesiae restaurare cogatur, & in iudicio episcoporum deiiciatur auditus, & tanquam furti aut latrocinij